

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **P. S.**, bytem A. 6, P., zastoupeného: Mgr. Petr Strejček, advokát, se sídlem Škroupova 10, 301 00 Plzeň, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 13.10.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 12.8.2014 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 13.10.2014 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 12.8.2014 č.j. X, neboť s ním nesouhlasí, jelikož ho považuje za nepřezkoumatelné pro nedostatečné odůvodnění, když zcela postrádá, stejně jako předcházející rozhodnutí ze dne 15.5.2014, úvahu správního orgánu, proč došlo ke změně v poklesu pracovní schopnosti žalobce z 35 na 15%, přestože se jeho zdravotní stav zhoršil a přitom mají správní orgány povinnost uvést zcela konkrétní důvody, proč námitky nejsou důvodné a vypořádat se s nimi po věcné stránce; závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 12.8.2014. (K žalobě byla připojena mimo jiné i kopie napadeného rozhodnutí.)

Napadeným rozhodnutím ze dne 12.8.2014 žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 15.5.2014, jímž mu byl ode dne 8.7.2014 odňat invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o

důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) ze dne 29.4.2014 již není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 15%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.8.2014 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 30.7.2014 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje fyzické schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%; žalobci byl přiznán střed rozmezí 15% vzhledem k aktuálnímu klinickému nálezu, neboť není doloženo, že se jedná o středně těžké funkční postižení, nikoli potřebných minimálně 35%, proto nebylo možno námitkám vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 29.4.2014 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 30.7.2014 soud zjistil, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum zániku invalidity 29.4.2014 – datem jednání.

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 7.11.2014 s ohledem na námitky žalobce a skutečnost, že se jedná o posouzení zdravotního stavu, navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.; dále žalovaná sdělila, že i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 12.8.2014 a navrhuje soudu zamítnutí žaloby. Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 12.8.2014 bylo žalobci doručeno dne 14.8.2014.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 21.1.2015, jemuž byl přítomen i žalobce za účasti odborných lékařů z oboru neurologie a ortopedie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí 12.8.2014 žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobce dle kapitoly XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky, na střední hranici 15%, jelikož se jedná o bolestivý bederní páteřní syndrom, bez kořenové léze, funkčně lehčího stupně, bez

známek poškození motorického nervu, bez poruch hybnosti končetin, některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi; procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky komise nezměnila, neboť subjektivní stesky žalobce nemají objektivní korelát v doložených nálezech, ostatní zdravotní postižení dále nerozšiřují obecné pracovní kontraindikace. Dle komise žalobce není schopen práce fyzicky středně těžké nebo těžké, s nutností zvedání a přenášení břemen, s nutností dlouhé chůze a dlouhého stání, s nutností dlouhého sezení, v nepříznivých klimatických podmínkách, ale je schopen práce fyzicky lehčí, s dodržováním uvedených pracovních omezení, je schopen i rekvalifikace. Komise také uvedla, že přiznání a ponechání invalidity I. stupně bylo posudkově nadhodnoceno, neboť funkční hendikep neodpovídá postižení odpovídajícímu střední hranici uváděné procentuální ztráty, neboť dle doložených nálezů se nejedná o středně těžké funkční postižení více úseků páteře, rovněž tak se nejedná o funkčně významný neurologický nález, není přítomno poškození nervu, nejedná se o závažné snížení celkové výkonosti; spíše se jednalo o položku 1b), neboť se jedná o lehké funkční postižení více úseků páteře, to je hrudní a bederní, jsou popisovány polytopní blokády páteře, přítomno občasné kořenové dráždění, nejsou známky motorického poškození nervu. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Při ústním jednání u zdejšího soudu dne 12.2.2015 zástupce žalobce omluvil nepřítomnost žalobce, nadále setrval na podané žalobě s odkazem na její obsah a závěrem požadoval, aby žalobě bylo vyhověno z důvodů v ní uvedených a žalobci přiznána náhrada nákladů řízení, která bude specifikována do tří dnů. Zástupce žalované závěrem s ohledem na závěr posudku posudkové komise navrhl zamítnutí žaloby, neboť se nepodařilo žalobci prokázat, že by byl nadále invalidní v prvním stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činností. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhá ponechání nároku na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, který mu byl odňat. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se od 1.1.2010 považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb.). Subjektivní pocit žalobce o tom, že mu má být ponechána invalidita prvního stupně pro jím popsané zdravotní potíže, ale nemůže být důvodem pro ponechání této invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat či nadále ponechat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledků lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Důkazní břemeno spočívá na žalobci, nikoli na žalované, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje žalobce zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů následně posudkově zhodnocenými posudkovými lékaři či komisí, kteří jsou ze zákona oprávněni posuzovat invaliditu pojištěnců.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 12.8.2014*. Pokud u žalobce dojde (*nebo již došlo*) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity prvního až třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání s ohledem na stávající zdravotní stav apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 12.8.2014 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 21.1.2015 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 15.5.2014, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce zcela shodně, ale přiznaná míra poklesu pracovní schopnosti 15% však nedosahuje potřebných nejméně 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobce nebyl nadále uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně ani k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborných lékařů z oboru neurologie a ortopedie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. Soud se neztotožnil s názorem žalobce, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatečné odůvodnění, jelikož je z něho dostatečně srozumitelné, že se žalovaná vyjádřila k námitkám žalobce, neshledala je důvodnými a uvedla, že nebylo doloženo, že se u něho jedná o středně

těžké funkční postižení se závažným postižením jednoho nebo více úseků páteře, ani se závažným snížením celkové výkonnosti a jeho subjektivní potíže nemají objektivní korelát v doložených odborných vyšetřeních. Pokud se týká obsahu předcházejícího rozhodnutí ze dne 15.5.2014, je opravdu více než velmi stručné, jelikož se omezuje na pouhé konstatování, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 15%, ale žalobce má k dispozici stejnopis posudku OSSZ ze dne 29.4.2014, kde je uvedeno posudkové zhodnocení jeho zdravotního stavu, z něhož je patrný důvod posudkového závěru ohledně zániku invalidity dnem jednání, tj. 29.4.2014, avšak odůvodněním rozhodnutí ze dne 12.8.2014 tyto nedostatky žalovaná odstranila.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 12.8.2014 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami žalobce proti rozhodnutí ze dne 15.5.2014.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 12. února 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně